

[Robert Mikkelsen.]

tion af forhaabentlig ikke alt for lang Varighed, og saa de generelle Regler, som ellers maa komme til Anvendelse.

Af det, jeg har sagt, vil det fremgaa, at vi ikke kan tiltræde Forslaget, som det foreligger. Men det fremgaa forhaabentlig ogsaa, at vi kan tilsige Ministeren vor Medvirken til den grundige Udvalgsbehandling, han har ønsket, og det skal ikke mangle paa god Vilje fra vor Side for at naa frem til en Ordning, som ikke alene er bedre end den, vi har, men som ogsaa er bedre end den, det foreliggende Forslag anviser.

Rasmussen (Gylling): Fremsættelsen af dette Lovforslag betyder formodentlig ikke, at man mener dermed at være naaet til en Afslutning med Lovgivning af denne Art, men Lovforslaget kan sikkert, naar det er vedtaget, meget vel være Grundlaget i en Række Aar fremefter. Derfor er det af meget stor Betydning, hvorledes denne Lovgivning nu bliver formet, og det bliver vel i Udvalget, at en nærmere Gennemgang maa finde Sted. Det er klart, at der i den Fremmedlov af 1875, hvorunder vi i Øjeblikket lever, findes Bestemmelser, der maa undergaa betydelige Ændringer. Det er vi fra vort Partis Side enige i, og vi ser paa det Forslag, der her er fremsat, med stor Velvilje og finder, at Forslaget i alt Fald paa de fleste Omraader er i Stand til at føre denne Lovgivning frem til en Form, som giver det, der er Trang til.

Det vigtigste i Lovforslaget er § 1, som handler om Oprettelse af et Udlændingsnævn, bestaaende af 6 Medlemmer. Jeg har forstaaet paa enkelte af de tidligere Talere, at man har været ængstelig for dette Nævn. Jeg vil dog mene, at man gennem en saadan Institution vil kunne faa en baade hurtigere og maaske ogsaa mere ensartet Behandling af de Sager, det drejer sig om. Jeg er klar over, at ikke al Myndighed paa dette Omraade er henlagt til dette Nævn, idet der er en Række Sager, hvorom man kan henvende sig til Justitsministeren.

Vi hilser ligeledes § 2 med Glæde, idet vi tror, at den kan opfylde sit Formaal paa en udmærket Maade. Der er henvist til, at man har noget lignende i Sverige. Jeg kender ikke nærmere dertil ud over, hvad jeg har forstaaet paa Ministerens Udtalelser, at der er den Forskel, at Ordningen i Sverige bygger paa en endnu kraftigere Stilling for disse Nævn end den, Justitsministeren har foreslaaet vi skal have her i Landet.

De enkelte Paragraffer skal jeg ikke beskæftige mig meget med. Bestemmelserne

i § 6, Stk. 2 og 4, synes at sikre en bedre og mere betryggende Behandling, end det forekommer os hidtil har været Tilfældet. Det samme gælder § 9, som indeholder Regler om Hensættelse under Bevogtning af Udlændinge her i Landet. Vi mener, det er nødvendigt, at der sker en Ændring i de nugældende Forhold, saa der kan blive en Grænse for, hvor lang Tid en saadan Person kan holdes indespærret i Landet. § 9 tager, som sagt, Sigte paa i nogen Grad at forbedre Forholdene paa dette Omraade.

Endelig skal jeg udtale Ønsket om, at denne nye Lov maa give Anledning til at lette Forholdene for arbejdssøgende her i Landet. Der vil sikkert i den kommende Tid være god Brug for en Lettelse paa dette Omraade; ikke mindst for de nordiske Landes Vedkommende, men sikkert ogsaa i det hele taget vil det have stor Betydning, om det kunde blive betydelig lettere for Udlændinge at komme her til Landet saavel som for danske Statsborgere at komme til Udlandet.

§ 33 indeholder Bestemmelser angaaende Tyskere og andre Udlændinge her i Landet, hvis Forhold under Besættelsestiden og maaske ogsaa baade før og senere har været af den Beskaffenhed, at man maa have dem udvist hurtigst muligt. Denne Paragraf skulde ikke gerne kunne give Anledning til Omsvøb, saaledes at de paagældende eventuelt kunde faa deres Sager taget op til Prøvelse igen og derigennem faa Udsættelse for en Afgørelse, som vi alle ønsker kan træffes nogenlunde hurtigt.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale det foreliggende Lovforslag til en velvillig Behandling og tilsige mit Partis Medvirken til dets Gennemførelse med de Ændringer, man under Udvalgsarbejdet maatte kunne enes om.

Paul Holt: Fra meget gammel Tid har man betragtet Spørgsmaalet om Udlændinges Ophold i Landet som noget, der var af stor Betydning. Man har i svunden Tid betragtet enhver fremmed som en Fjende, og man maa sige, naar man læser dette Lovforslag, som foreligger i det Aar 1947, at man ogsaa her finder Spor af, at fremmede paa Forhaand mødes med en vis Mistillid. Dette har sin særlige Begrundelse. Man kan ikke komme uden om, at det er nødvendigt for et Land at have en Kontrol ved Landets Grænser med Personer, der søger ind i Landet. Derfor maa man til enhver Tid prøve paa at afbalancere det almenmenneskelige Hensyn med de særlige Interesser, som maa varetages ud fra et Lands egne Synspunkter,